

ควรปรับปรุงพันธุ์สุกรของท่าน

โดย

ม.จ. วราทิวัต จักรพันธุ์

ประธานกรรมการดำเนินการ สหกรณ์ผู้เลี้ยงหมู

กรุงเทพจำกัดสินใจ

จากการสำรวจของเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ปรากฏว่าสุกรตัวน้อยที่ราษฎรเลี้ยงกันอยู่ในเวลานั้นเป็นพันธุ์มัน เช่น พันธุ์ไหดำ รวด และควาย เป็นต้น มีผู้เลี้ยงสุกรพันธุ์แท้และพันธุ์ผสมที่มีเนื้อมากเป็นจำนวนน้อย ลักษณะของสุกรพันธุ์เมือง ถ้าคิดความตัวหนึ่งช้ำแห้งแล้วจะมีเนื้อแดงประมาณ ๓๐-๔๐ ในตัวน้อย และมีมันประมาณ ๓๕ ถึง ๔๕ ในตัวน้อยของซากทั้งหมด การเลี้ยงสุกรพันธุ์นี้จะขายได้ในวงแคบเฉพาะภายในประเทศเท่านั้น ตัวน้อยสุกรพันธุ์ผสมและพันธุ์แท้ที่มีเนื้อมากนั้นถ้ามารดจะตั้ง ไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้อีกทางหนึ่ง และยังขายได้ราคาสูงกว่าสุกรพันธุ์พื้นเมือง การที่กล่าวเช่นนั้นเพราะเหตุว่า จากการสำรวจตลาดค้าในตลาดพระนครและธนบุรี เมื่อ ๒๕๐๐-๒๕๐๓ ปรากฏว่ามีตัวจำหน่ายเนื้อสุกรช้ำแห้งประมาณวันละ ๓,๓๐๐-๓,๕๐๐ ตัว หรือคิดเป็นน้ำหนักประมาณ ๗๒,๐๐๐-๘๐,๐๐๐ ก.ก. ตัวของซากที่ประชาชนต้องการใช้บริโภคมากที่สุดได้แก่เนื้อแดงและเนื้อดำมัน ตัวน้อยนั้นสุกรนั้นปรากฏว่ามีเหลือ ขายไม่หมด ต้องจำหน่ายลดราคาลงประมาณ ๓/๓ ของราคาที่ขายให้แก่ผู้บริโภค คือแทนที่จะขายได้ในราคา ๘.๐๐-๘.๕๐ บาท ก็จะขายได้เพียง ๕.๐๐-๖.๐๐ บาทเท่านั้น ฉะนั้นในการกำหนดราคาขอซื้อสุกรมีชีวิตจากผู้เลี้ยง เพื่อการค้าจึงยึดถือเอาคุณภาพของสุกรตัวนั้นๆ ที่ช้ำแห้งออกได้เป็นเนื้อแดง (ซึ่งขายได้ราคาสูงที่สุด) ว่าจะมีจำนวนมากน้อยเพียงไร เพราะการที่ซื้อสุกรมีชีวิตมาเพื่อช้ำแห้งขายนั้นเนื้อแดงเป็นส่วนที่ตัดขายได้ราคาสูงที่สุดและขายดีที่สุด และมีบางส่วนที่ต้องขายในราคาต่ำมาก และไม่มียาเลยเช่น หัว ขา หนั ง กระดูก ฯลฯ เป็นต้น จึงจำแนกให้เห็นราคาตัวต่างๆ ของซากที่ขายปลีกลงในตลาดกรุงเทพฯ ในปัจจุบันนี้ คือ

— เนื้อแดง ปอด คับ หัวใจ	เป็นราคาสูงที่สุด	ก.ก. ละ ๓๓.๐๐ บาท
— เนื้อดำขน มีน ชีโครง	เป็นราคาที่สองลงมา	,, ๘.๐๐ ,,
— เศษเนื้อ	,,	,, ๗.๐๐ ,,
— ขา	,,	,, ๕.๕๐ ,,
— เศษมัน	,,	,, ๕.๐๐ ,,
— หัว	,,	,, ๓.๐๐ ,,
— กระดูก	ไม่มีราคาเลย	

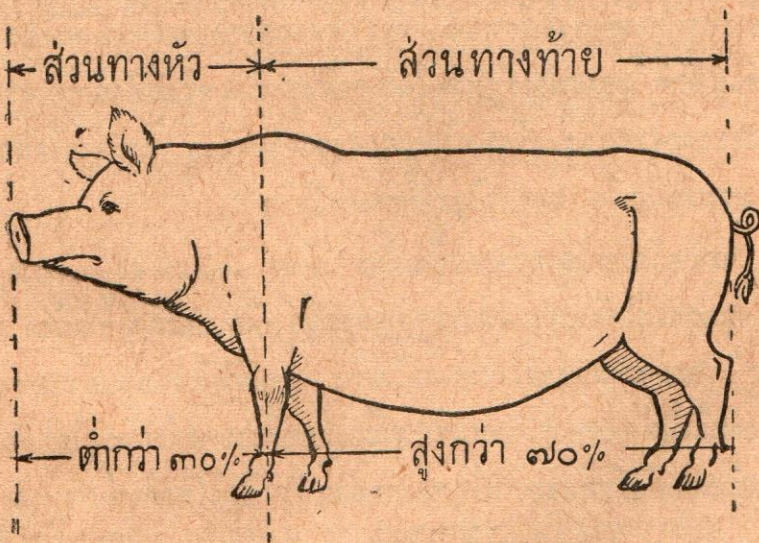
รายการเปรียบเทียบราคาของส่วนชำแหละข้างบนนี้ได้จากการทดสอบ เพื่อกำหนดราคาขายสัตว์ชำแหละ เป็นรายการราคาที่ถูกแทนดูเชิงแจ้งแก่กรรมกรที่กระทรวงมหาดไทยตั้งเพื่อพิจารณา เช่น เจ้าหน้าตักหรณ เจ้าหน้าท่ามหาดไทย และเจ้าหน้าที่ตรวจฉนณ การกำหนดราคาซื้อขายสัตว์ของพ่อค้าทั่วไปจะให้ราคาสูงหรือต่ำเพียงไร จึงมักจะพิจารณาว่า สัตว์ตัวนั้นเมื่อได้ชำและชำแหละแล้ว จะมีส่วนต่างๆ ของซากที่ได้จำแนกไว้ข้างบนนั้น อย่างไหนมีมากมีน้อยเพียงไร ถ้าหากสัตว์นั้นมีลักษณะดำด้นดำตัวยาว เนื้อแดงก็จะมีมาก และถ้าสามารถรับซื้อได้ในราคาสูงกว่สัตว์ที่มีดำด้นดำตัวสั้น หงัหนา ฯลฯ ซึ่งแสดงว่าสัตว์ตัวนั้นจะมีส่วนแห่งซากที่ขายได้ราคาต่ำ ฉนณ ในการที่เราจะเลี้ยงสัตว์ให้ขายได้ราคาดี จึงเป็นข้อสังเกตเอาสัตว์ที่มีลักษณะดี คือเมื่อเลี้ยงได้ขนาดแล้วจะต้องให้มันเนื้อมาก กระดูกเล็ก หัวและคอบาง ลำตัวยาว ท้องไม่ยาน หลังไม่แอ่น ฯลฯ ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เราจะได้จากสัตว์ที่มีเลือดผสมระหว่างสัตว์พันธุ์แท้ (เช่น ตีจัวไวท์ เบิกเชียร์ ตูรอกเชอร์ช และ แซมป์เชียร์) กับสัตว์พันธุ์เมือง (เช่น พันธุ์ใหญ่ดำ รวด คววย กะโตน ฯลฯ) ซึ่งเรียกว่าสัตว์พันธุ์ เกษตรหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า “หมูเกษตร”

ฉนณปรากฏว่าพ่อค้าสัตว์ชำแหละส่วนมากนิยม “หมูเกษตร” มากกว่าสัตว์พันธุ์เมือง เขาชนิดที่จะรับซื้อ “หมูเกษตร” มากกว่าสัตว์พันธุ์เมือง เขาชนิดที่จะรับซื้อ “หมูเกษตร” ในราคาสูงกว่สัตว์พันธุ์เมืองในราคา ก.ก. ละ ๓๐-๕๐ สตางค์ ทั้งนี้เพราะว่าสัตว์พันธุ์นี้ เมื่อชำและแล้วจะได้เนื้อแดงมากกว่าสัตว์พันธุ์เมืองประมาณ ๘ ก.ก. ถ้าคิดตามราคาเนื้อแดงในปัจจุบันนี้จะมรรายได้เพิ่มขึ้นตัวละหนึ่งร้อยบาทเศษ ฉนณถงแม่พ่อค้า

ควรปรับปรุงพันธุ์ สุกรของท่าน

จะซื้อ "หมูเพศคร" ตัวหนึ่ง ๓๐.๐๐-๕๐.๐๐ บาท เขากินดี เพราะเหตุว่าเขาจะมี
 ส่วนเกินอยู่อีก ๕๐.๐๐-๗๐.๐๐ บาท จึงเห็นว่าพวกเรา "กสิกรหมู" ควรจะหันมาเริ่มลง
 มือเลี้ยง "หมูเพศคร" แทนสุกรพื้นเมือง เพราะระยะเวลาในการเลี้ยงก็ดี ความหมด
 เปลืองในการใช้จ่ายเรื่องอาหารเลี้ยงสุกรก็ดี ไม่มีอะไรที่คงได้เปรียบจน นอกจากนั้นยังขาย
 ได้ราคาสูงกว่า ก.ก. ละ ๓๐-๕๐ สตางค์ ทำให้มีผลตอบแทนมากขึ้นด้วย

"หมูเพศคร" นี้ ทางราชการได้ทดลองเลี้ยง ณ สถานที่บางแห่งในจังหวัด
 ต่าง ๆ หลายแห่ง จนกระทั่งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๗ เห็นว่ามีผลดี จึงได้มีการเผยแพร่ไปยัง
 ราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดภาคอีสาน เช่น จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดร
 ธานี และในจังหวัดภาคกลางก็มีจังหวัดราชบุรี และจังหวัดนครปฐม ลักษณะของ "หมู
 เพศคร" คือมีตัวยาวกว่าสุกรพื้นเมืองคอเด็ก คางเด็ก กระตูดเด็ก หนัาง สะโพก
 เต็ม ในการเลี้ยงหนึ่งปีจะโตกว่าสุกรพื้นเมืองประมาณ ๒๐-๓๐% ถ้าหากจะแบ่งตัวสุกร
 ออกเป็นสองส่วน โดยถือเอาเส้นกึ่งกลางขาเป็นศูนย์กลาง ดังรูปที่แสดงไว้ข้างล่างนี้

ตามรูปนี้จะเห็นว่าสุกรตัวนี้มีส่วนทางหัวมีปริมาณน้อยกว่า ๓๐% ส่วนท้ายมีปริมาณ
 มากกว่า ๗๐% การสังเกตแบบนี้ จะเป็นวิธีการคาดคะเนอย่างง่าย ๆ และใกล้เคียงที่สุด พอ
 ที่จะเชื่อถือในการตัดสินคุณภาพว่า สุกรตัวนั้น ๆ จะมีราคาสูงหรือต่ำมากน้อยเพียงใด การ
 ที่ถือเอาว่าสุกรที่มี "ส่วนทางท้าย" ไม่น้อยกว่า ๗๐% เป็นสุกรที่ดี และมีราคาสูงกว่า

ก็เพราะเหตุด้วยบรรดาตัวที่มีราคาสูง เช่นเนื้อแดง เนื้อดำม้วน ซี่โครงมัน ฯลฯ อยู่ใน
 ตอนท้ายตุ๋น ส่วน “ ส่วนทางหัวนั้นประกอบด้วยโครงกระดูกและหนังเป็นส่วนใหญ่มีเนื้อ
 และมันปนกันมีคุณภาพต่ำ มีราคาน้อย เมื่อตัดขายก็ไม่ได้ราคา และโดยมากมักจะได้อาณา
 ค่างกว่าราคาเฉลี่ยของตุ๋นที่ซอห่งตัว (ดูราคาเปรียบเทียบประกอบ)

ท่านนายกเทศมนตรีที่เคารพ รัฐบาลได้ร่วมมือกับองค์การอาหารและเกษตรแห่ง

สหประชาชาติดำเนินการปรับปรุงคุณภาพตุ๋น โดยกำหนดโครงการดำเนินการเป็นระยะ
 เวลา ๕ ปี ได้จัดการอบรมผู้เลี้ยงตุ๋นอาชีพให้เป็นผู้บำรุงตุ๋นพันธุ์แท้ เพื่อให้ราษฎร
 สามารถหาซื้อพ่อตุ๋น ไปผสมกับตุ๋นพื้นเมืองของตนมียุทธาเป็น “ หมูเทศ ” ที่มีคุณภาพ
 ดีและขายได้ราคาสูงขึ้น คือไปท่านจะหาซื้อพันธุ์ ตุ๋นแท้ในจังหวัดของท่านจากผู้บำรุงพันธุ์
 ตุ๋นในความอุปการะของรัฐบาลได้แทบทุกจังหวัด ในรอบปีที่แล้วตุ๋นจากจังหวัดขอนแก่น
 มีชื่อเสียงมาก และขายได้ราคาสูงที่สุด มากกว่าตุ๋นพื้นเมืองถึง ก.ก. ละ ๕๐-๖๐ สตางค์
 ทั้งนี้เพราะเหตุด้วยมีผู้เลี้ยงตุ๋นพันธุ์ผสม หรือ “ หมูเทศ ” กันมากกว่าตุ๋นพื้นเมือง

ฉะนั้น จึงใคร่จะเชิญชวนให้กสิกรหมูได้ปรับปรุงพันธุ์ ตุ๋นของท่านให้เป็น “ หมู
 เทศ ” ด้วยการไปติดต่อขอซื้อพ่อตุ๋นพันธุ์แท้จากสถานบำรุงพันธุ์ สัตว์ของรัฐบาล หรือ
 จากผู้บำรุงพันธุ์ สัตว์ ในอุปการะรัฐบาล ในจังหวัดของท่าน หรือที่ใกล้เคียงพอที่จะติดต่อได้
 สะดวก การเอาพ่อตุ๋นพันธุ์แท้ผสมกับแม่ตุ๋นของท่านที่มีอยู่ ท่านก็จะได้ตุ๋นพันธุ์ เทศ
 ที่เลี้ยงง่าย และเติบโตเร็ว ผลประโยชน์ที่ท่านจะได้คือ

๑. จะขายได้ราคาสูงกว่าตุ๋นพื้นเมือง ตัวละ ๓๐,๐๐-๕๐,๐๐ บาท
๒. ลูกตุ๋นที่ได้จากการผสมระหว่างพ่อพันธุ์แท้กับแม่พันธุ์ พื้นเมือง หรือที่เรียกว่า
 “ หมูเทศ ” จะมีความแข็งแรงและเติบโตเร็ว ตามที่ได้ทดสอบแล้วปรากฏผลว่า ใน
 ระยะเวลาเลี้ยงหนึ่งปีด้วยอาหาร และวิธีการเลี้ยงแบบที่ราษฎรทำกันอยู่โดยทั่วไป (คือ
 การเลี้ยงด้วยรำผสมกับผักตบชวาหรือหยวกกล้วย ซึ่งมีโปรตีนประมาณ ๗% จนถึงนา
 หนักประมาณ ๗๐-๘๐ ก.ก. แล้วจึงให้ปลายข้าว) “ หมูเทศ ” เหล่านี้จะได้น้ำหนัก
 เฉลี่ยตัวละประมาณ ๓๒๐ ก.ก. ฉะนั้น การเลี้ยง “ หมูเทศ ” ผู้เลี้ยงย่อมจะได้รับผล
 รายได้เพิ่มขึ้นตัวละกว่า ๓๐๐.๐๐ บาท จากน้ำหนักตัวเดิมที่เพิ่มขึ้นนั้น และนอกจากนี้ยัง
 ได้รับราคาสูงขึ้นอีก ก.ก. ละ ๓๐-๕๐ สตางค์ เมื่อรวมกันเข้าแล้วผู้เลี้ยง “ หมูเทศ ” จะ
 ได้รับผลเพิ่มขึ้นอย่างน้อยตัวละ ๓๓๐.๐๐ บาท

ควรปรับปรุงพันธุ์ สุนัขของท่าน

๓. เมื่อถึงระยะเวลาที่ผู้เลี้ยงสุนัขมากชน ๆ ตามวงจรมุ ซึ่งอาจจะทำให้ราคาตกต่ำดังที่ปรากฏมาแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๐๑ (เนื่องจากปริมาณทางจำหน่ายมีจำกัด โดยเฉพาะแต่ที่จะใช้บริโภคภายในประเทศ) ก็อาจจะตั้ง "หมู่เกษตรกร" นี้ไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้โดยราคาไม่ต่ำเท่ากับที่จะขายภายในประเทศแต่ทางเดียว เพราะดีพันธุ์สุนัขผสมและคัดเลือกจากที่ดินไซ้ได้เปิดตลาดการค้าสุนัขกับต่างประเทศไว้แล้ว ขณะนั้นก็ได้รับชื่อ "หมู่เกษตรกร" เพื่อส่งต่างประเทศในราคาสูงถึง ก.ก. ละ ๒๓๐-๒๗๐ บาท จึงเป็นเหตุประกันได้ว่าในภายภาคหน้าราคา "หมู่เกษตรกร" คงจะไม่ตกต่ำดังเช่นที่เป็นมาแล้ว และคงจะไม่ทำให้ผู้เลี้ยงสุนัขหลงกับขาดทุนเป็นแน่ ยิ่งถ้ามีโรงฆ่าสัตว์ทันสมัยและห้องเย็นสำหรับทำเป็นเนื้อชำแหละแช่เย็นไปจำหน่ายยังต่างประเทศ (ตามข่าวที่รัฐบาลแต่ละเทศบาลจะจัดสร้างขึ้นในเร็ว ๆ นี้) "หมู่เกษตรกร" ก็จะเป็นวัตถุที่ล้ำค่าของโรงงานดังกล่าวขึ้นเป็นอันมาก

จึงขอเสนอว่าท่านควรที่จะคิดอ่านปรับปรุงการเลี้ยงสุนัขของท่านเสียแต่เนิ่น ๆ ด้วยการเลี้ยงสุนัขผสม หรือที่เรียกว่า "หมู่เกษตรกร" กัน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องต้องกันกับนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะกรมปศุสัตว์ ที่ได้ส่งเสริมการบำรุงพันธุ์สุนัขให้มีคุณภาพดีขึ้น เพื่อท่านจะได้ไม่ต้องรบกวนความเดือดร้อนจากการที่สุนัขจะมีราคาตกต่ำตาม "วงจรมุ" ซึ่งคาดหมายว่าจะเกิดขึ้นได้ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือในระยะใกล้เคียงนั้น.

หนังสือพิมพ์สัตว์แพทย์สาร จะออก ตามกำหนด เวลาโดยสม่ำเสมอ ก็โดยความอนุเคราะห์ของบรรดาสมาชิก ซึ่งมีทางทำได้ โดยการร่วมมือกันเขียนบทความ สาระคดีในหน้าที่การงานของท่านส่งไปยังบรรณาธิการเสียตั้งแต่บัดนี้ บทความต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกทั้งหลายหรือเป็นวิทยาทาน - บรรณาธิการ